

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (descriptive Research) โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างประชากร

1. ประชากรสำหรับการวิจัยครั้งนี้คือ พยาบาลวิชาชีพ ซึ่งอยู่ในตำแหน่งพยาบาลประจำการ ปฏิบัติงานอยู่ในแผนก อายุรกรรม ศัลยกรรม สูติรีเวชกรรม และกุมารเวชกรรม โรงพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานคร ใน 5 สังกัด คือ

- 1.1 สังกัดกรุงเทพมหานคร มี 2 โรงพยาบาล
- 1.2 สังกัดกระทรวงมหาดไทย มี 1 โรงพยาบาล
- 1.3 สังกัดกระทรวงกลาโหม มี 2 โรงพยาบาล
- 1.4 สังกัดกระทรวงสาธารณสุข มี 1 โรงพยาบาล
- 1.5 สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย มี 2 โรงพยาบาล

ประมาณประชากรทั้งสิ้น 2,900 คน

2. ตัวอย่าง ประชากร ผู้วิจัยกำหนดขนาดตัวอย่างประชากรจากสูตรการหาขนาดตัวอย่างประชากรของ ยามาเน (Yamane, 1970) มีสูตรดังนี้

$$n = \frac{N}{1+Ne^2} \text{ เมื่อระดับความมีนัยสำคัญเป็น } .05 (\alpha = .05)$$

n = ขนาดของตัวอย่างประชากร

N = ขนาดของประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนเท่าที่จะยอมรับได้

(ของข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากตัวอย่างประชากร)

ผู้วิจัยกำหนดความคลาดเคลื่อนเท่ากับ .05 และคำนวณขนาดตัวอย่าง ประชากรได้เท่ากับ 351 คน ซึ่งผู้วิจัยได้เพิ่มตัวอย่างประชากรเป็น 370 คน เพื่อให้ข้อมูลมีความเชื่อถือมากยิ่งขึ้น โดยทำการสุ่มตัวอย่างประชากรตามลำดับดังนี้

2.1 จำนวนโรงพยาบาลต่าง ๆ ตามสังกัดได้รวมทั้งสิ้น 5 สังกัด แล้วสุ่มตัวอย่างโดยวิธีการจับฉลาก ใช้อัตราส่วนอย่างน้อยร้อยละ 50 สำหรับสังกัดที่มี 1 โรงพยาบาล จะใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง 1 โรงพยาบาล

2.2 โรงพยาบาลที่ได้รับเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ โรงพยาบาลตำรวจ โรงพยาบาลวชิรพยาบาล โรงพยาบาลภูมิพลอดุลยเดช โรงพยาบาลราชวิถี และโรงพยาบาลรามาธิบดี

จำนวนประชากรของแต่ละโรงพยาบาลได้มาจากการคำนวณจากขนาดตัวอย่างประชากรและจำนวนประชากรในแต่ละโรงพยาบาล ซึ่งได้จำนวนประชากรที่เป็นพยาบาลประจำการมีรายละเอียดดังนี้

โรงพยาบาลตำรวจ	267 คน
โรงพยาบาลวชิรพยาบาล	600 คน
โรงพยาบาลภูมิพลอดุลยเดช	292 คน
โรงพยาบาลราชวิถี	160 คน
โรงพยาบาลรามาธิบดี	330 คน
รวม	1,649 คน

2.3 สํารวจหอผู้ป่วยในแต่ละแผนก ได้แก่ แผนกสูติกรรม ศัลยกรรม อายุรกรรม และกุมารเวชกรรม แล้วใช้วิธีสุ่มตัวอย่างง่าย โดยวิธีการจับฉลาก จากนั้นคำนวณกลุ่มตัวอย่างประชากรในแต่ละหอผู้ป่วยตามสัดส่วนของประชากรในแต่ละหอผู้ป่วยที่สุ่มได้

2.4 สุ่มตัวอย่างอย่างง่าย โดยวิธีการจับฉลาก ได้รายชื่อพยาบาลประจำการที่เป็นตัวอย่างประชากรในแต่ละหอผู้ป่วย ตามจำนวนที่คำนวณได้ รายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนตัวอย่างประชากรจำแนกตามสังกัดโรงพยาบาล

สังกัด โรงพยาบาล	แผนก	จำนวนพยาบาล (คน)	
		จำนวนเต็ม	สุมได้
ทบวงมหาวิทยาลัย			
รามธิบดี	สูติกรรม	80	15
	ศัลยกรรม	80	20
	อายุรกรรม	90	20
	กุมารเวชกรรม	80	20
กระทรวงกลาโหม			
ภูมิพลอดุลยเดช	สูติกรรม	53	15
	ศัลยกรรม	129	30
	อายุรกรรม	90	20
	กุมารเวชกรรม	20	5
กรุงเทพมหานคร			
วชิรพยาบาล	สูติกรรม	110	20
	ศัลยกรรม	250	50
	อายุรกรรม	150	30
	กุมารเวชกรรม	90	20
กระทรวงมหาดไทย			
ตำรวจ	สูติกรรม	40	10
	ศัลยกรรม	88	20
	อายุรกรรม	90	20
	กุมารเวชกรรม	50	10
กระทรวงสาธารณสุข			
ราชวิถี	สูติกรรม	40	15
	ศัลยกรรม	60	15
	อายุรกรรม	60	15
รวม		1,650	370

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยแบบสอบถาม ทั้งหมด 4 ชุดคือ

ชุดที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของตัวอย่างประชากร

ชุดที่ 2 แบบวัดการรับรู้ลักษณะการสื่อสารข้อมูล

ชุดที่ 3 แบบวัดความสามารถในการปฏิบัติงาน

ชุดที่ 4 แบบวัดความพึงพอใจในงาน

ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง 3 ชุด ได้แก่ ชุดที่ 1 ชุดที่ 2 และชุดที่ 4 สำหรับแบบสอบถาม

ชุดที่ 3 เกี่ยวกับการวัดความสามารถในการปฏิบัติงานผู้วิจัยใช้แบบสอบถามนางสาวอัมเรศน์ ชาวสวนกล้วย (2533) ได้ปรับสร้างมาจากแบบวัดความสามารถในการปฏิบัติงานของชวาเรียน (Schwirian, 1978)

ขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถามมีดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร งานวิจัย และตำราต่าง ๆ เพื่อหากรอบแนวคิด เนื้อหาต่าง ๆ ที่จะมาสร้างแบบวัดแต่ละชุด
2. นำข้อมูลที่ได้ มาดำเนินการสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมและสอดคล้องตามกรอบแนวคิดในแต่ละส่วน

รายละเอียดแบบสอบถามทั้ง 4 ชุด มีดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของตัวอย่างประชากรเกี่ยวกับสังกัดโรงพยาบาล ประสิทธิภาพการทำงาน แผนกที่ปฏิบัติงาน ประเภทของผู้ป่วย และการอบรมที่ได้รับโดยลักษณะแบบสอบถามเป็นข้อคำถามแบบให้เลือกตอบและเติมคำ

ชุดที่ 2 แบบสอบถามวัดการรับรู้ลักษณะการสื่อสารข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเองโดยอาศัยแนวคิดทฤษฎีการสื่อสารของเบอร์โล (Berlo, 1960) และโกลด์ฮาเบอร์ (Goldhaber, 1979) ซึ่งกำหนดลักษณะการสื่อสารที่คั่นนี้ประกอบด้วย 1. เป็นการสื่อสารที่เป็นทางการและ ไม่เป็นทางการ 2. เป็นการสื่อสารแบบสองทาง 3. ข้อมูลที่สื่อ่นั้น ควรมีความถูกต้องชัดเจน มีเนื้อหาสาระเป็นประโยชน์ มีความสม่ำเสมอต่อเนื่องกัน และมีความเหมาะสมกับกาลเทศะ 4. มีความเหมาะสมในการใช้สื่อโดยแบ่งประเภทของข้อมูลที่ใช้ในการสื่อเป็น 4 ประเภท

รวมทั้งสิ้น 37 ข้อ ดังนี้ คือ

ประเภทที่ 1	สารการปฏิบัติงาน	20 ข้อ
ประเภทที่ 2	สารทบทวน	24 ข้อ
ประเภทที่ 3	สารมนุษยสัมพันธ์	7 ข้อ
ประเภทที่ 4	สารนวัตกรรม	10 ข้อ

ลักษณะของแบบสอบถาม เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale)

ให้เลือกตอบใน 4 ระดับ ดังนี้

เป็นจริงมาก	หมายถึง	เมื่อเห็นว่าข้อความนั้นเกิดขึ้นเป็นประจำ
เป็นจริงปานกลาง	หมายถึง	เมื่อเห็นว่าข้อความนั้นเกิดขึ้นบ่อยครั้งแต่ไม่ทุกครั้ง
เป็นจริงน้อย	หมายถึง	เมื่อเห็นว่าข้อความนั้นเกิดขึ้นนาน ๆ ครั้ง
ไม่เป็นจริง	หมายถึง	เมื่อเห็นว่าข้อความนั้นไม่ได้เกิดขึ้นเลย

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามแต่ละข้อ พิจารณาดังนี้

เป็นจริงมาก	ให้ 4 คะแนน
เป็นจริงปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
เป็นจริงน้อย	ให้ 2 คะแนน
ไม่เป็นจริง	ให้ 1 คะแนน

สำหรับข้อความที่เป็นงานทางลบ เกณฑ์การให้คะแนนพิจารณาดังนี้

ไม่เป็นจริง	ให้ 4 คะแนน
เป็นจริงน้อย	ให้ 3 คะแนน
เป็นจริงปานกลาง	ให้ 2 คะแนน
เป็นจริงมาก	ให้ 1 คะแนน

การแปลผลคะแนนลักษณะการสื่อสารข้อมูลของหัวหน้าหน่วยผู้ปวยว่าดีมากน้อยเพียงใด

ถือตามเกณฑ์คะแนนเฉลี่ย ดังนี้ (ประคอง กรรณสูตร, 2524)

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง	3.50-4.00	หมายถึง	มีลักษณะการสื่อสารข้อมูลที่ดีมาก
ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง	2.50-3.49	หมายถึง	มีลักษณะการสื่อสารข้อมูลที่ดีปานกลาง
ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.50-2.49	หมายถึง	มีลักษณะการสื่อสารที่น้อย
ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.00-1.49	หมายถึง	มีลักษณะการสื่อสารที่ไม่ดี

ชุดที่ 3 แบบสอบถามวัดความสามารถในการปฏิบัติงาน ผู้วิจัยใช้แบบสอบซึ่ง นางสาว อัมเรศน์ ชาวสวนกล้วย (2533) ปรับสร้างมาจากแบบวัดความสามารถในการปฏิบัติงานของ ชไวเรี่ยน (Schwirian, 1978) ซึ่งวัดความสามารถใน 6 ด้าน รวม 52 ข้อ คือ

ทักษะการเป็นผู้นำ	7 ข้อ
ทักษะการวางแผนและประเมินการพยาบาล	5 ข้อ
ทักษะการสร้างสัมพันธ์ภาพและการสื่อสาร	12 ข้อ
ทักษะการสอนและการให้ความร่วมมือ	11 ข้อ
ทักษะการดูแลผู้ป่วยในระยะวิกฤต	6 ข้อ
ทักษะการพัฒนาตนเองด้านวิชาชีพ	11 ข้อ

ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบประเมินค่า (rating Scale) 5 ระดับ ให้ตัวอย่างประชากร ประเมินความสามารถในการปฏิบัติด้วยตนเอง โดยถือเกณฑ์ดังนี้

ดีมาก	หมายถึง สามารถปฏิบัติกิจกรรมได้ด้วยตนเองอย่างสมบูรณ์หรือปฏิบัติได้ถูกต้องตามหลักการทางวิชาชีพการพยาบาล
ดี	หมายถึง สามารถปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองเมื่อรับการช่วยเหลือเพียงเล็กน้อย หรือปฏิบัติได้ถูกต้องตามหลักการทางวิชาชีพการพยาบาลเป็นส่วนใหญ่
ปานกลาง	หมายถึง สามารถปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองเมื่อได้รับการช่วยเหลือพอสมควร หรือปฏิบัติกิจกรรมได้ถูกต้องตามหลักการทางวิชาชีพการพยาบาลครั้งหนึ่ง
น้อย	หมายถึง สามารถปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองได้เมื่อได้รับการช่วยเหลือมาก หรือปฏิบัติได้ถูกต้องตามทฤษฎีเล็กน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง ไม่สามารถปฏิบัติกิจกรรมได้ด้วยตนเอง หรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามหลักการวิชาชีพการพยาบาล

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามแต่ละข้อ พิจารณาดังนี้

ดีมาก	ให้ 5 คะแนน
ดี	ให้ 4 คะแนน

ปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
น้อย	ให้ 2 คะแนน
น้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน

การแปลผลให้คะแนนจากแบบวัดความสามารถให้การปฏิบัติงานเป็นระดับความสามารถในการปฏิบัติงาน ตั้งแต่ระดับมากที่สุด จนถึงน้อยที่สุด โดยใช้คะแนนเฉลี่ยดังนี้ (ประคอง กรรณสูตร, 2524)

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00	หมายถึง มีความสามารถในการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับสูงมาก
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49	หมายถึง มีความสามารถในการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับสูง
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49	หมายถึง มีความสามารถในการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49	หมายถึง มีความสามารถในการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับต่ำควรปรับปรุง
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49	หมายถึง มีความสามารถในการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับต่ำสุดควรปรับปรุง อย่างมาก

ชุดที่ 4 แบบสอบถามความพึงพอใจในงาน ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยอาศัยแนวคิด ทฤษฎีองค์ประกอบคู่ (Two - factor theory) ของเฮอรัชเบิร์ก (Herzberg, 1959) โดยครอบคลุมใน 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยจูงใจ ได้แก่ การยอมรับนับถือ ความสำเร็จในงานที่ทํา ลักษณะงาน ความรับผิดชอบ ความก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน และปัจจัยค้ำจุน ได้แก่ นโยบาย และการบริหารงานหน่วยงาน สภาพการทำงาน การปกครองบังคับบัญชา สัมพันธภาพกับผู้ร่วมงาน ความมั่นคงในการปฏิบัติงานและสวัสดิการ เงินเดือน รวมทั้งหมด 32 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (rating Scale) 5 ระดับ ให้เลือกตอบ โดยมีเกณฑ์ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	รู้สึกเห็นด้วยมากที่สุดว่ามีความพอใจในข้อความนั้น
เห็นด้วยมาก	หมายถึง	รู้สึกเห็นด้วยมากกว่ามีความพอใจในข้อความนั้น
เห็นด้วยปานกลาง	หมายถึง	รู้สึกเห็นด้วยเพียงครั้งเดียวว่ามีความพอใจในข้อความนั้น
เห็นด้วยเล็กน้อย	หมายถึง	รู้สึกเห็นด้วยเล็กน้อยว่ามีความพอใจในข้อความนั้น
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ไม่มีความพอใจในข้อความนั้น ๆ

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามแต่ละข้อ พิจารณาดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 5 คะแนน
เห็นด้วยมาก	ให้ 4 คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
เห็นด้วยเล็กน้อย	ให้ 2 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้ 1 คะแนน

สำหรับข้อความที่เป็นทางลบ เกณฑ์การให้คะแนนพิจารณาดังนี้

ไม่เห็นด้วย	ให้ 5 คะแนน
เห็นด้วยเล็กน้อย	ให้ 4 คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
เห็นด้วยมาก	ให้ 2 คะแนน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 1 คะแนน

การแปลผลคะแนนความพึงพอใจ ถือตามเกณฑ์คะแนนเฉลี่ย ดังนี้ (ประคอง
กรรมสูตร, 2528)

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00	หมายถึง	ความพึงพอใจในงานมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49	หมายถึง	ความพึงพอใจในงานมาก
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49	หมายถึง	ความพึงพอใจในงานปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49	หมายถึง	ความพึงพอใจในงานน้อย
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49	หมายถึง	พึงพอใจน้อยที่สุดหรือไม่พึงพอใจ ในงานเลย

การหาความตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถาม (Content Validity)

ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นเองได้แก่ แบบสอบถามลักษณะการสื่อข้อมูลและแบบสอบถามความพึงพอใจในงาน เสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของข้อความครอบคลุมของเนื้อหาและการใช้ภาษา พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา หลังจากนั้นผู้วิจัยติดต่อขอความอนุเคราะห์จากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ความรู้ความชำนาญทางวิชาการในการศึกษาพยาบาลและการบริหารการพยาบาลจำนวน 10 ท่าน (รายชื่อภาคผนวก ก) เพื่อตรวจสอบและพิจารณาความถูกต้องและขอบเขตของเนื้อหา ความรัดกุมในการใช้ภาษา การมีความหมายของข้อความ รวมทั้งขอคำแนะนำและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข โดยถือเกณฑ์ผู้วิจัย 8 ใน 10 ท่าน ซึ่งพบว่ามีข้อความบางข้อที่ต้องแก้ไขปรับปรุงให้ชัดเจนยิ่งขึ้น และตัดออกในบางข้อ ดังแสดงไว้ในตารางที่ 2 และตารางที่ 3

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนข้อแบบสอบถามลักษณะการสื่อข้อมูลที่หาความตรงตามเนื้อหา

ลักษณะการสื่อข้อมูล	ก่อนเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ (ข้อ)	แก้ไขข้อความ (ข้อ)	เพิ่ม/ตัดออก (ข้อ)
1. สารการปฏิบัติงาน	16	3	6/5
2. สารทบทวน	21	2	6/4
3. สารมนุษยสัมพันธ์	12	3	3/2
4. สารนวัตร	10	2	-/2
รวม	59	10	2

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนข้อแบบสอบถามความพึงพอใจในงานที่หาความตรงตามเนื้อหา

ความพึงพอใจในงาน	ก่อนเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ (ข้อ)	แก้ไขข้อความ (ข้อ)	เพิ่ม/ตัดออก (ข้อ)
ปัจจัยจูงใจ	15	4	2/2
ปัจจัยค้ำจุน	22	8	-/4
รวม	37		4

แบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วซึ่งถือว่ามีความตรงตามเนื้อหาดังนี้

1. แบบสอบถามลักษณะการสื่อสารข้อมูล จำนวน 61 ข้อ
2. แบบสอบถามความพึงพอใจในงาน จำนวน 33 ข้อ

ดังแสดงไว้ในภาคผนวก

การหาความเที่ยงของแบบสอบถาม (Reliability)

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นได้แก่แบบสอบถามลักษณะการสื่อสารข้อมูลและความพึงพอใจในงาน รวมทั้งแบบสอบถามความสามารถในการปฏิบัติงานซึ่งนำของนางสาว อัมเรศน์ ชาวสวนกล้วย (2533) มาใช้ในการวิจัยนี้ ไปทดลองใช้กับพยาบาลประจำการซึ่งมีคุณสมบัติคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างประชากรจริง จำนวน 30 คน ได้แบบสอบถามกลับคืนครบ 30 ฉบับ และสมบูรณ์ แล้วนำมาหาความเที่ยงโดยใช้สูตร สัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาช (Cronbach Alpha Coefficiency) (บุญธรรม กิจปรีดาภิสิทธิ์, 2527) ผลการวิเคราะห์เป็นดังนี้

แบบสอบถามลักษณะการสื่อสารข้อมูล ได้ค่าความเที่ยง 0.94

แบบสอบถามความสามารถในการปฏิบัติงาน ได้ค่าความเที่ยง 0.97

แบบสอบถามความพึงพอใจในงาน ได้ค่าความเที่ยง 0.92

ซึ่งถือว่าแบบสอบถามมีความเที่ยงพอที่จะนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัยถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลทั้ง 5 แห่ง เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์และขอความร่วมมือในการวิจัย
2. เมื่อได้รับอนุมัติจากผู้อำนวยการจึงนำสำเนาหนังสือไปยังฝ่ายการพยาบาลเพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามยังกลุ่มตัวอย่าง ประชากร และนัดวันรับแบบสอบถามคืน ซึ่งใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามคืน ประมาณ 3 สัปดาห์ ตั้งแต่วันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2535 ถึง 28 กุมภาพันธ์ 2535
จำนวนแบบสอบถามที่ส่งออกไปทั้งสิ้น 370 ฉบับ ได้รับคือรวม 343 ฉบับ เป็นฉบับที่สมบูรณ์สามารถวิเคราะห์ได้จำนวน 340 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 91.89

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSSX (Statistical Package for the Social Science) เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างประชากร วิเคราะห์ข้อมูลแจกแจงค่าความถี่และหาค่าร้อยละ จำนวนตามสังกัดโรงพยาบาล ประสบการณ์การทำงาน แผนกที่ปฏิบัติงาน ประเภทหอผู้ป่วย และการอบรมทางการพยาบาล
2. คำนวณหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ลักษณะการสื่อสารข้อมูล ความสามารถในการปฏิบัติงาน และความพึงพอใจในงานตามการรับรู้ของพยาบาลประจำการ เป็นแต่ละด้าน และจัดเป็นระดับตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้
3. หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) โดยส่วนรวมและรายด้านดังนี้
 - 3.1 หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการสื่อสารข้อมูลและความสามารถในการปฏิบัติงาน

- 3.2 หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการสื่อสารข้อมูลและความพึงพอใจในงาน
- 3.3 หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง ความสามารถในการปฏิบัติงานและความพึงพอใจในงาน โดยแปลความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ดังนี้ (ประคอง กรรณสูต, 2528)

ค่าระหว่าง 0.70-1.00 มีความสัมพันธ์ในระดับสูง

ค่าระหว่าง 0.30-0.69 มีความสัมพันธ์ปานกลาง

ค่าระหว่าง 0.00-0.29 มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ

- 3.4 ทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้วยการทดสอบค่าที่ (t-test) โดยใช้ระดับความมีนัยสำคัญที่ .05

4. เปรียบเทียบลักษณะการสื่อสารข้อมูล ความสามารถในการปฏิบัติงานและความพึงพอใจในงานตามการรับรู้ ของพยาบาลประจำการ ที่มี สังกัด ประสบการณ์การทำงาน แผนกที่ปฏิบัติงาน และประเภทหอผู้ป่วยที่แตกต่างกันด้วยค่า F (F-test) และทดสอบค่าความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe method)

5. เปรียบเทียบ ลักษณะการสื่อสารข้อมูล ความสามารถในการปฏิบัติงาน และความพึงพอใจในงาน ตามการรับรู้ของพยาบาลประจำการที่มีความแตกต่างกันในการอบรมที่ได้รับ ด้วยค่า t (t-test)